

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 27Csp/16/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2223201995
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Anikó Aibeková
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2024:2223201995.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda v konaní vedenom sudkyňou Mgr. Anikó Aibekovou v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom Pajštúnska 5, 851 01 Bratislava - Petržalka, zastúpený: Remedium Legal, s.r.o., IČO: 53 255 739, so sídlom Pajštúnska 5, 851 01 Bratislava - Petržalka, proti žalovanej: D. L. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K. XXX/XX, A., o zaplatenie 4.848,13 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žaloba sa zamietá.

II. Žalovanej sa voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Pôvodný žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 20.06.2023 domáhal od žalovanej zaplatenia istiny 4.848,13 Eur spolu s úrokom vo výške 30 % ročne zo sumy 5.014,27 Eur od 17.02.2022 do 17.02.2022, zo sumy 5.006,13 Eur od 18.02.2022 do 31.03.2022, zo sumy 4.928,13 Eur od 01.04.2022 do 12.05.2022, zo sumy 4.848,13 Eur od 13.05.2022 do zaplatenia, a úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 5.623,13 Eur od 01.07.2021 do 20.07.2021, zo sumy 5.568,13 Eur od 21.07.2021 do 19.08.2021, zo sumy 5.488,13 Eur od 20.08.2021 do 23.09.2021, zo sumy 5.408,13 Eur od 24.09.2021 do 21.10.2021, zo sumy 5.328,13 Eur od 22.10.2021 do 25.11.2021, zo sumy 5.248,13 Eur od 26.11.2021 do 13.12.2021, zo sumy 5.168,13 Eur od 14.12.2021 do 20.01.2022, zo sumy 5.088,13 Eur od 21.01.2022 do 17.02.2022, zo sumy 5.008,13 Eur od 18.02.2022 do 31.03.2022, zo sumy 4.928,13 Eur od 01.04.2022 do 12.05.2022, zo sumy 4.848,13 Eur od 13.05.2022 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Pôvodný žalobca v žalobe tvrdil, že s účinnosťou ku dňu 30.06.2016 došlo k cezhraničnému zlúčeniu spoločnosti CETELEM SLOVENSKO a.s., so sídlom Panenská 7, 812 36 Bratislava, IČO: 35 787 783 (zanikajúca spoločnosť) so spoločnosťou BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, 75009 Paríž, Francúzsko, zapísanou v parížskom Registri obchodu a spoločností pod č. 542 097 902 (nástupnícka spoločnosť). Spoločnosť CETELEM SLOVENSKO a.s. (ďalej len Cetelem) v dôsledku cezhraničného zlúčenia zanikla zlúčením bez likvidácie a spoločnosť BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA sa stala jej univerzálnym právnym nástupcom. Dňa 21.12.2014 uzavrel Cetelem ako veriteľ na jednej strane so žalovanou ako dlžníkom na strane druhej Zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty (ďalej len "úverová zmluva") podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a Rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb (ďalej len "rámcová zmluva") podľa zákona č. 492/2009 Z.z. o platobných službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Obsahom úverovej zmluvy bol záväzok Cetelemu poskytnúť žalovanej revolvingový úver vo forme úverového rámca do výšky 5.000,- Eur na financovanie

kúpy spotrebného tovaru u predajcu uvedeného na úverovej zmluve a súčasne záväzok žalovanej vrátiť poskytnutý revolvingový úver spolu s dohodnutými úrokmi a poplatkami formou dohodnutých mesačných splátok. Podľa bodu 1.5. Úverovej zmluvy žalovaná súhlasila s tým, aby Cetelem poukázal peňažné prostriedky vo výške prvého čerpania revolvingového úveru predajcovi, ktorý žalovanej predal tovar opísaný v základných podmienkach úverovej zmluvy. Na základe tohto súhlasu Cetelem poskytol prvé čerpanie úveru žalovanej tak, že uhradil požadované peňažné prostriedky na účet predajcu a žalovanej vydal kreditnú kartu na jej meno a poskytol jej dohodnuté platobné služby s ňou spojené. Podľa bodu 3.1. Úverovej zmluvy bola žalovaná oprávnená čerpať revolvingový úver formou financovania nákupu tovaru a/alebo služieb v obchodných miestach, ktoré akceptujú túto kartu, výberom finančných prostriedkov v hotovosti pomocou karty v miestach na to určených, prevodom na účet určený žalovanou alebo iným dohodnutým spôsobom, a to aj pri použití informačných technológií. Žalovaná takto po dobu trvania úverového vzťahu vyčerpala z poskytnutého úverového rámca peňažné prostriedky v celkovej výške 12.963,49 Eur tak, že sumu 12.780,19 Eur žalovaná čerpala výbermi hotovosti z bankomatov a platbami na vybraných obchodných miestach a sumu 183,30 Eur predstavujú poplatky, ktoré Cetelem účtoval žalovanému v súlade s úverovou zmluvou ako súčasť úverovej istiny. Uvedené skutočnosti potvrdzuje Výpis z úverového účtu žalovanej a Potvrdenie o odfinancovaní peňažných prostriedkov. Žalovaná svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas neplnila. Napriek zmluvne dohodnutým splátkam poskytnutého úveru uhradila žalovaná žalobcovi do podania žaloby len časť dlžnej sumy, a to sumu vo výške 11.470,54 Eur, čo preukazuje Výpis z úverového účtu žalovanej. Na predžalobné výzvy žalovaná nereagovala. V dôsledku neplnenia dohodnutých splátok zo strany žalovanej žalobca vypovedal dňa 19.03.2021 úverovú zmluvu. Dňa 30.06.2021 výpoveď nadobudla účinnosť a dlh žalovanej sa stal splatný v celom rozsahu. Podľa tvrdení pôvodného žalobcu má žalovaná voči nemu ku dňu podania žaloby neuhradené záväzky po lehote splatnosti v celkovej výške 4.848,13 Eur (4.848,13 Eur z titulu zvyšku dlžnej úverovej istiny;). Okrem toho je žalovaná povinná zaplatiť žalobcovi úroky z dlžnej úverovej istiny vo výške 30,00 % ročne a úroky z omeškania vo výške 5 % ročne zo súm špecifikovaných v žalobe.

3. Pôvodný žalobca k žalobe priložil nasledovné listinné dôkazy: výpisy z obchodného registru, zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydání kreditnej karty a rámcová zmluva o poskytovaní platobných služieb zo dňa 21.12.2014, spracovanie osobných údajov podľa zákona č. 122/2013 Z.z. o ochrane osobných údajov v platnom znení, štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, ftc. občianskeho preukazu, platobná história, potvrdenie (č.l. 34-39), výpoveď zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 42706144091100 zo dňa 13.09.2021, ftc. zásielky s poznámkou pošty „zásielka neprevzatá v odbernej lehote“, vyčíslenie náhrady trov konania.

4. Uznesením č.k. 27Csp/16/2023-91 zo dňa 22.08.2023 súd pripustil zmenu subjektov na strane žalobcu a to tak, že do konania namiesto pôvodného žalobcu vstúpila spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o.

5. Súd žalobu s prílohami doručil žalovanej, ktorá sa k nej vyjadrila tak, že svojho dlhu voči pôvodnému žalobcovi si je plne vedomá, avšak jej finančná situácia jej nedovolí ho splniť v plnej výške. Keďže je v súčasnosti na rodičovskej dovolenke s dvomi deťmi a jej jediný príjem tvorí rodičovský príspevok, z ktorého ledva vyžijú. Taktiež je po prekonanej mozgovej príhode. Jedinou možnosťou uhradenia dlhu je pre ňu schválenie splátkového kalendára.

6. V písomnom podaní doručenom súdu dňa 10.10.2023 žalobca zdôraznil, že predmetom tohto konania je revolvingový úver vo forme kreditnej karty a nie klasický splátkový úver, a preto na predmetný zmluvný vzťah nie je možné aplikovať ust. § 565 Občianskeho zákonníka, nakoľko v predmetnom prípade nebolo dojednané plnenie v splátkach. V tejto súvislosti poukázal na odborný komentár k ust. § 565 Občianskeho zákonníka. V konkrétnom prípade bola zmluva uzavretá na dobu neurčitú, výpoveď zmluvy zo dňa 19.03.2021 je preto potrebné považovať za výzvu na splnenie dlhou podľa ust. § 563 Občianskeho zákonníka: „Ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.“ Ďalej žalobca poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15CoCsp/1/2021 z 23.02.2021. K otázke posudzovania bonity žalobca o.i. uviedol, že v súdenom prípade spotrebiteľ v dokumente Spracovanie osobných údajov deklaroval príjem vo výške 530,- Eur zo zamestnania u zamestnávateľa TEMPO KONDELA od roku 2013, pričom neuviedol žiadne existujúce záväzky. Veriteľ preto pri posudzovaní bonity vychádzal len z novo poskytovaného úveru, kde ako mesačnú splátku posudzoval 5 % zo schváleného úverového rámca, teda sumu 35,- Eur. Spotrebiteľ v dokumente

Spracovanie osobných údajov deklaroval nájomné vo výške 100,- Eur a jedno vyživované dieťa. V rámci životných nákladov teda veriteľ počítal so sumou 388,51 Eur (životné minimum žiadateľa, vyživovaného dieťaťa a nájomné). Výpočet disponibilného zostatku z príjmu bol teda realizovaný nasledovne: 530,- Eur (príjem) - 388,51 Eur (životné náklady) - 0 Eur (existujúce splátky úverov) = 141,49 Eur. Disponibilný zostatok je vyšší ako splátka schvaľovaného úveru. Zastával názor, že poskytovateľ úveru postupoval s odbornou starostlivosťou v súlade s ust. § 7 zákona o spotrebiteľských úveroch a zobral do úvahy všetky informácie, ktoré mu toto ustanovenie ukladá vziať do úvahy. Ďalej žalobcu poukázal na ustanovenie § 11 zákona o spotrebiteľských úveroch, z ktorého je zrejmé, že v prípade ak veriteľ disponoval informáciou o rodinnom stave, výdavkoch a príjmoch, nemožno konanie veriteľa posúdiť ako „hrubé porušenie povinnosti“. Zákonodarca ukladá poskytovateľovi úveru brať do úvahy jeho príjmy a výdavky alebo nahliadnuť do príslušnej databázy a nestanovuje naplnenie týchto predpokladov kumulatívne. Mal za to, že veriteľ v danom prípade postupoval riadne v súlade s uvedenými ustanoveniami. Zároveň žalobca poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 9CoCsp/44/2021 z 25.08.2022.

7. V písomnom podaní doručenom súdu dňa 07.02.2024 žalobca uviedol, že súhlasí s postupným splácaním dlžnej sumy v pravidelných mesačných splátkach v sume minimálne po 80,- Eur vždy k poslednému dňu v mesiaci, pod stratou výhody splátok až do úplného zaplatenia celého dlhovaného peňažného plnenia. Zároveň žalobca navrhol rozhodnúť rozsudkom pre uznanie nároku.

8. Súd vo veci nariadil pojednávania dňa 11.03.2024 a dňa 24.04.2024. Na pojednávania sa strany sporu napriek riadne a včas doručenému predvolaniu, nedostavili. Právny zástupca ospravedlnil svoju neúčast'. Žalovaná svoju neúčast' žiadnym spôsobom neospravedlnila, o odročenie pojednávania nepožiadala. Súd preto pojednával v neprítomnosti strán sporu.

9. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou a jej prílohami (uvedené v bode 3.), oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 12.07.2023, zmluvou o postúpení pohľadávok z nesplácaných úverov, súhlasom žalobcu so vstupom do konania, uznesením okresného súdu Dunajská Streda č.k. 27Csp/16/2023-91 zo dňa 22.08.2023, vyjadrením zo dňa 10.10.2023, špecifikáciou žalovanej sumy, sadzobníkom poplatkov (č.l. 109-110), vyjadrením žalovanej zo dňa 08.01.2024, podaním žalobcu zo dňa 07.02.2024, podaním žalobcu zo dňa 07.03.2024, zápisnicou o pojednávaní zo dňa 11.03.2024, podaním žalobcu zo dňa 18.04.2024 a zistil nasledovný skutkový a právny stav:

10. Dňa 21.12.2014 právny predchodca postupcu BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, t.j. CETELEM SLOVENSKO a.s., a žalovaná uzatvorili zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb zo dňa 21.12.2014, na základe ktorej jej boli poskytnuté peňažné prostriedky. V zmysle predmetnej zmluvy výška úverového rámca je 5.000,- Eur, aktuálna výška úverového rámca vo výške 700,- Eur, výška mesačnej splátky min. 5 % z dlžnej čiastky zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok 300,- Eur, cena tovaru alebo služby 399,- Eur, výška 1. čerpania revolvingového úveru 399,- Eur. Výška ročnej úrokovej sadzby bola 30 %, RPMN 34,49 %, priemerná RPMN 24,28 % a poplatok za poistenie 3,33 %. Z dôvodu, že žalovaná pravidelne neuhrádzala jednotlivé splátky riadne a včas, pôvodný žalobca dňa 19.03.2021 vypovedal zmluvu a vyzval žalovanú, aby uhradila dlh vo výške 5.648,13 Eur. Spoločnosť CETELEM SLOVENSKO a.s. sa zlúčila so spoločnosťou BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, ktorá sa stala univerzálnym právnym nástupcom všetkých práv a povinností. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 21.06.2023 mala byť pohľadávka postúpená na žalobcu.

11. Súd vec právne posúdil podľa nasledovných ustanovení:

Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 52 ods. 1 a 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, účinného v čase uzavretia zmluvy spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom

je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinného v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere (ďalej len zákon o spotrebiteľských úveroch), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. a), b) a d) zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

Podľa § 9 ods. 2 písm. a) až y) zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: a) druh spotrebiteľského úveru, b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu, c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa, e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom, f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere, i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny, n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť, o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a

prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere, p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru, q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie, r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe, s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia, t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16, u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu, x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23, y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

Podľa § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1, b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y), c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa, e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

Podľa § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

Podľa § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch ak veriteľ postúpi práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere na tretiu osobu vrátane vzájomného započítania pohľadávok, postupuje sa podľa Občianskeho zákonníka.

Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže

uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

12. Na základe vykonaného dokazovania súd mal preukázať, že dňa 21.12.2014 došlo medzi CETELEM SLOVENSKO a.s. (ktorej univerzálnym právnym nástupcom je BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA,) a žalovanou k uzatvoreniu zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Z vyššie citovaných zákonných ustanovení Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách a zákona č. 129/2010 Z.z. vyplýva, že predmetný vzťah je spotrebiteľskou zmluvou, pretože právny predchodca žalobcu zmluvu uzavrel v rámci svojej podnikateľskej činnosti a vystupoval v nej ako dodávateľ a žalovaná ako spotrebiteľ. Žalobca odvodzuje svoje právo od zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere, pričom túto pohľadávku voči žalovanej mal získať na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok, teda žalobca nebol pôvodným veriteľom pohľadávky, ale veriteľom sa mal stať až na základe zmluvy o postúpení pohľadávky.

13. Súd pristúpil k preskúmaniu obsahových náležitostí zmluvy o revolvingovom úvere a dospel k záveru, že zmluva neobsahuje všetky podstatné údaje podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, konkrétne údaj o celkovej výške úveru [§ 9 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch], nakoľko v zmluve je výška spotrebiteľského úveru uvedená dvoma rôznymi sumami, a to ako výška úverového rámca 5.000,- Eur a aktuálna výška úverového rámca 700,- Eur. Zo žiadneho ustanovenia zmluvy nevyplyva, ktorá z týchto súm je dohodnutou výškou poskytnutého úveru, prípadne za akých okolností sa uplatní jedna alebo druhá výška úverového rámca. Ak dodávateľ naformuloval zmluvu tak, že v nej uviedol dve rôzne výšky úveru, musia byť v nej jasne stanovené podmienky upravujúce čerpanie úveru a uvedenie, kedy je spotrebiteľ oprávnený čerpať ten-ktorý úverový rámec. K stanoveniu týchto podmienok nedošlo, nie je teda zrejmé do akej výšky je spotrebiteľ oprávnený úver čerpať a za akých podmienok. V tomto smere zmluva pôsobí neurčito a zmätočne.

14. V zmluve ďalej absentuje aj údaj o výške splátok [§ 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch], pretože formulácia „min. 5 % z dlžnej čiastky zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok 300,- Eur“ nie je dostatočne určitá. Pre spotrebiteľa je údaj o výške splátok jedným z najdôležitejších údajov a bezpochyby je spôsobilý ovplyvniť jeho správanie, či vstúpi do zmluvného vzťahu alebo nie, a to v závislosti od schopnosti úver v tej-ktorej výške splátať. Ak podľa zákona má zmluva obsahovať výšku splátky, potom je neprípustné uvádzanie výšky splátky percentuálne. Percentuálne vyjadrenie výšky splátky z dlžnej čiastky podľa názoru súdu totiž v skutočnosti znamená len spôsob výpočtu výšky splátky. Pokiaľ má spotrebiteľ nielenže vypočítať príslušné percento z dlžnej sumy, keď navyše sú v zmluve uvedené v podstate dva údaje o výške úveru, resp. úverového rámca, potom je takéto určenie výšky mesačnej splátky vyjadrené pre priemerného spotrebiteľa zložité. Spotrebiteľ je odkázaný sám si vypočítavať výšku jednotlivých mesačných splátok podľa uvedeného vzorca.

15. Vzhľadom na tieto závery súd konštatuje, že v zmluve absentuje údaj o celkovej výške úveru a výške splátky a preto sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch. V tejto súvislosti súd poznamenáva, že pre rozhodnutie a záver o tom, že úver je bezúročný a bez poplatkov, postačuje, ak súd zistí, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere chýba čo i len jedna z náležitostí vymenovaných v § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch.

16. Súd ďalej skúmal, či právny predchodca žalobcu pri poskytovaní spotrebiteľského úveru právnomu predchodcovi žalovanej posúdil schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s odbornou starostlivosťou. Pojem odbornej starostlivosti nie je právnym predpisom definovaný. Opierajúc sa o rozhodovaciu činnosť súdov Slovenskej republiky ako aj Súdneho dvora Európskej únie (napr. rozsudok

vo veci C-565/12, LCL Le Crédit Lyonnais proti Fesihovi Kalhanovi zo dňa 27.03.2014 a rozsudok vo veci C-449/13, CA Consumer Finance/Ingrid Bakkaus, Charline Bonato, rod. Savary, Florian Bonato zo dňa 18.12.2014), súd má za to, že odborná starostlivosť poskytovateľa úverov je starostlivosťou odbornou vtedy, ak je komplexom účinných nástrojov umožňujúcich zhodnotiť potenciál spotrebiteľa splatiť úver, rozsah ktorých bude daný individuálnymi okolnosťami. Odbornou nie je vtedy, ak je povrchná, ak je jej zmyslom expanzia kvantity bez zohľadnenia kvality, a to nielen vo vzťahu k spotrebiteľom, ale aj vo vzťahu k vlastným zdrojom, ktoré sú taktiež neodbornou starostlivosťou potenciálne negatívne ohrozené. V prípade, že veriteľ túto svoju zákonnú povinnosť zanedbá, zákon sankcionuje takéto konanie nemožnosťou vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru, a pre prípad, že dôjde k hrubému porušeniu § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, takéto konanie veriteľa je sankcionované bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou poskytnutého úveru (§ 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch). V zmysle § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch možno od žalobcu požadovať preukázanie skúmanie bonity klienta. Bolo teda na žalobcov, aby preukázal, že jeho právny predchodca ako veriteľ si svoje povinnosti vyplývajúce z právnych predpisov, z § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, splnil. Právny predchodca žalobcu ako to vyplýva zo žaloby a listinných dôkazov vychádzal z údajov od žalovanej, z ktorých ustálil, že mesačný príjem žalovanej je príjem zo zamestnania vo výške 530,- Eur. V rámci životných nákladov počítal zo sumou 388,51 Eur (životné minimum žiadateľa a vyživovaného dieťaťa a nájomné vo výške 100,- Eur). Mal za to, že disponibilný zostatok (141,49 Eur) bol vyšší ako splátka schvaľovaného úveru. Uvedené skúmanie bonity bolo podľa názoru súdu nedostatočné, pričom posudzovanie bonity bez elementárnych vstupných údajov o skutočných nákladoch žiadateľa o úver nemožno hodnotiť ako postup s odbornou starostlivosťou. Navyše mesačná splátka sa postupne zvyšovala z pôvodnej výšky 35,- Eur (už 09.03.2015 bola mesačná splátka vo výške 45,- Eur a splátka splatná dňa 09.03.2021 až v sume 228,- Eur) bez zisťovania spôsobilosti žalovanej splácať spotrebiteľský úver. Aj keď zákon ukladá spotrebiteľom povinnosť poskytnúť údaje umožňujúce posúdiť veriteľovi ich schopnosť splácať úver, nezabúva to veriteľa jeho povinnosti údaje získané od spotrebiteľa v rámci možností preveriť. Veriteľ musí náležite zisťovať schopnosť spotrebiteľa splácať úver a požadovať doklady k jeho tvrdeniam, nemôže sa opierať iba o deklarované tvrdenia spotrebiteľa a následne musí veriteľ zistené skutočnosti profesionálne vyhodnotiť. V danom prípade tak právny predchodca žalobcu nepostupoval, k posudzovaniu schopnosti žalovanej splácať spotrebiteľský úver pristúpil len formálne, nevytvoril si reálny obraz o jej celkovej majetkovej situácii a jeho postup nenaplnil účel predpokladaný § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Dôsledkom takého správania je, že veriteľ nebol oprávnený požadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru a že uzatvorená zmluva je postihnutá sankciou bezúročnosti a bezpoplatkovosti. Ak potom právny predchodca žalobcu žiadal od spotrebiteľa zaplatenie celej pohľadávky, nepostupoval správne, a preto žalobcom predkladaný výpoveď zo zmluvy je bez právnej relevancie a nemožno ju považovať ani za výzvu podľa § 92 ods.8 Zákona o bankách.

17. Súd taktiež skúmal splnenie podmienok zosplatenia úveru ustanovených v § 53 ods. 9 v spojení s § 565 Občianskeho zákonníka, ktoré ustanovenia sa aplikujú vždy, ak ide o „plnenie v splátkach“. Aj v prípade revolvingového úveru je nepochybné, že dlžník čerpaný úver spláca postupne po častiach, a teda v splátkach (nejde o opakujúce sa plnenie v zmysle napríklad platby nájomného). V tomto kontexte je nepodstatné, že dlžník môže splatiť úver i naraz (predčasné splatenie úveru prichádza do úvahy tiež pri klasickom spotrebiteľskom úvere s fixnými anuitnými splátkami), ako aj to, že dlžník môže úver čerpať aj opakovane (dlžník predsa nie je povinný úver čerpať aj opakovane - jednoducho povedané, vyčerpá poskytnutý úverový rámec, či už celý alebo jeho časť, a tento úver potom spláca pravidelnými mesačnými splátkami, minimálne v sume stanovenej v zmluve ako minimálna splátka; na tom nič nemení skutočnosť, že sa veriteľ rozhodne úver čerpať opätovne). Podstatné je, že dlžník má právo splácať poskytnutý úver postupne, v splátkach, pričom vyhlásením okamžitej splatnosti resp. výpoveďou, dlžník stráca výhodu splátok (súd poznamenáva, že práve strata výhody splátok ako výrazný zásah do sféry dlžníka je dôvodom legislatívnej úpravy v § 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, rovnako tak i § 11 ods. 2 prvej vety ZoSÚ). Je pritom nepodstatné, ako veriteľ nazve úkon, ktorým dlžníka vyzve na okamžité splatenie úveru, resp. súčasťou akého právneho úkonu je výzva na okamžité splatenie dlhu (či je to výpoveď zmluvy, zníženie úverového rámca na nulu, či inak). Samotná skutočnosť, že veriteľ (v rámci schváleného úverového rámca) umožní dlžníkovi čerpať úver opakovane bez potreby osobitného schválenia nového úveru či bez uzavretia novej úverovej zmluvy v každom jednom prípade (čo je podstata revolvingu), nemôže vylúčiť ochranu, ktorú právne predpisy spotrebiteľovi poskytujú v súvislosti so vznikom jeho povinnosti okamžite splatiť úver, resp. celý svoj dlh voči banke. Akékoľvek teoreticko-právne špekulácie smerujúce k obchádzaniu § 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je

potrebné odmietnuť, a to práve s poukazom na potrebu zachovania ochrany spotrebiteľa pri splácaní spotrebiteľského úveru, resp. pred stratou výhody splátok. Podstatou právnej úpravy obsiahnutej v § 565 v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka je, že aby veriteľ mohol požadovať zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, (i) musí so spotrebiteľom vopred dohodnúť možnosť zosplatenia celého dlhu, (ii) spotrebiteľ musí byť v omeškaní so splácaním aspoň 3 mesiace a (iii) musí aspoň 15 dní vopred vedieť o tom, že veriteľ hodlá úver zosplatiť, pričom musí mať možnosť odvrátiť výkon tohto práva veriteľa tým, že zaplatí príslušnú splátku. Keďže ide o kogentné zákonné ustanovenia, akékoľvek zmluvné nastavenie, resp. nastavenie obchodných podmienok veriteľa, ktoré uvedené nerešpektuje, je potrebné považovať za rozporné so zákonom. V danom prípade súdu bola predložená iba výpoveď zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 19.03.2021, súd však nemal za preukázané, že by pôvodný žalobca vyzval žalovanú aspoň 15 dní vopred k dobrovoľnej úhrade dlhu. Súd teda v danom prípade zistil rozpor aj s § 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka.

18. Keďže právny predchodca žalobcu pre porušenie povinností v § 7 zákona o spotrebiteľských úveroch nebol oprávnený predmetný úver predčasne zosplatiť v zmysle § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, pričom žalobca ani nepreukázal zosplatenie úveru v súlade s vyššie citovanými zákonnými ustanoveniami, potom žalobca nemohol platne nadobudnúť pohľadávku, ktorá je predmetom konania a bez platného postúpenia záväzku, nie je na strane žalobcu dostatok aktívnej vecnej legitímácie uplatňovať pohľadávku. V súlade s § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch je možné postúpiť iba takú pohľadávku z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver na tretiu osobou, ktorá je po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru (teda nastala splatnosť už aj poslednej splátky) alebo sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (teda došlo k jej predčasnému zosplateniu). Ak určitú pohľadávku nie je možné postúpiť, keďže jej postúpenie je objektívne neprípustné, t.j. zakázané, potom jej následné postúpenie inému subjektu je v priamom rozpore so zákonom a ako také je neplatné v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, a to nielen medzi stranami zmluvy o postúpení pohľadávok, ale aj navonok voči dlžníkovi. Neplatné zosplatenie úveru právnym predchodcom žalobcu zakladá v zmysle § 17 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch a § 39 Občianskeho zákonníka neplatnosť zmluvy o postúpení predmetnej pohľadávky, a teda nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v tomto spore.

19. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, súd žalobu zamietol v celom rozsahu.

20. Súd pre úplnosť poznamenáva, že vyjadrenie žalovanej k žalobe nevyhodnotil ako uznanie uplatneného nároku a preto mal za to, že neboli splnené podmienky na rozhodnutie rozsudkom pre uznanie. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 7Cdo/179/2020 zo dňa 30.11.2021 (zverejnené v Zbierke stanovísk a rozhodnutí Najvyššieho súdu SR č. 2/2022 ako rozhodnutie R 25/2022), kde vo vzťahu k uznaniu dlhu spotrebiteľom prijal nasledovný záver: „v spotrebiteľskom spore možno za relevantný prejav spotrebiteľa, že uznáva nárok dodávateľa (§ 282 Civilného sporového poriadku) považovať iba jednoznačný, pochybnosti nevyvolávajúci prejav spotrebiteľa, ku ktorému pristúpil až po osobitnom poučení súdom v zmysle § 292 písm. b) Civilného sporového poriadku. Bez takéhoto poučenia súdom samo vyjadrenie spotrebiteľa, že „si je vedomý dlhu“ a „chce dlžnú sumu zaplatiť“ nemožno zaväzovať za uznanie nároku.“ Aj z uvedeného rozhodnutia dovolacieho súdu tak jednoznačne vyplýva, že takýto prejav žalovanej ako spotrebiteľa v tomto spore nebolo možné vyhodnotiť ako uznávací prejav v zmysle § 282 CSP, ktorý by tak zakladal povinnosť súdu prvej inštancie rozhodnúť na návrh žalobcu rozsudkom pre uznanie nároku. Navyše žalovaná vo svojom vyjadrení doručenom súdu dňa 08.01.2024 (po pripustení zmeny subjektov na strane žalobcu rozhodnutím súdu) uviedla, že je si vedomá svojho dlhu voči BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, nie však voči žalobcovi.

21. Ďalšie argumenty žalobcu považoval súd pre rozhodnutie vo veci za nerozhodné, bez potreby sa s nimi osobitne vysporiadať. Podľa konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené medzi stranami, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami. Odôvodnenie rozhodnutia nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, pripomienku, ale je nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty strán (porovnaj napr. rozhodnutie ÚS SR sp. zn. II ÚS 251/04, III. ÚS 209/09 a pod.).

22. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

23. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

24. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého žalovanej ako v plnej miere úspešnej strane vznikol voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania. Súd však žalovanej nárok na náhradu trov konania nepriznal, nakoľko možnosť jeho priznania vylučovalo to, že žalovanej v tomto konaní preukázateľne žiadne účelne vynaložené výdavky ako trovy konania nevznikli (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/544/2015 zo dňa 26.10.2016).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Dunajská Streda. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Trnave.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. V odvolaní sa popri uvedených všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v § 365 ods. 1 CSP, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.